

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK --

Mindenkire szükség van a hiány csökkentésére

Az öt évvel ezelőtti 18 százalékról idén már becslések szerint akár 30 százalék közelébe is emelkedhet idén a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatási aránya. Mindez az elmúlt évek következetes foglalkoztatáspolitikai lépésein túl annak is köszönhető, hogy immár az egész országban, egyre több szakmában komoly munkaerőhiány tapasztalható.

Kirajzolódik a trend az adatokból

A jelentős fejlődés több kapcsolódó adat alakulásán is jól tükröződik. Tanúsítvány és akkreditáció keretein belül 2011-ben 43 ezer főt foglalkoztattak, míg 2015-re ez a létszám már elérte a 78 ezret. A rehabilitációs kártyát, amely két éven keresztül mentesít a szociális hozzájárulási adó fizetésétől, 2012-es bevezetésükor még csupán 6400-an vették igénybe, ugyanakkor 2014-ben 20 ezer, míg tavaly már több mint 30 ezer fő támogatására használták fel.

„A megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásának élénkítését tovább segítette egy idén májustól hatályos változtatás is, mely a rehabilitációs ellátottak foglalkoztatásánál eltörölte az eddigi heti 20 órás időkorlátot: ezentúl a jelenleg hatályos havi 166 500 forintos kereseti korlátig akár teljes munkaidőben is dolgozhatnak – tette hozzá Balog Lajos, a Trenkwalder Rehabilitációs üzletágának vezetője.

E módosítás hatásáról egyelőre csak saját adatok állnak rendelkezésünkre: a Trenkwalder állományában dolgozó megváltozott munkaképességű munkatársak közel fele jelezte igényét arra, hogy növelné eddigi munkaidejét.

Felértékelődik a szerepük

A megváltozott munkaképességűek foglalkoztatási rátájának erőteljes emelkedését nem csupán a munkába lépő rokkantak számának növekedése okozza, hanem az a tény is, hogy évről évre jelentősen esik vissza a megváltozott munkaképességűnek minősített emberek száma. E kategóriában az utánpótlást az új rokkantak jelentik, akiknek a száma az elmúlt években megfeleződött: míg 2010-ben csaknem 70 ezer ember kapott újonnan megváltozott munkaképességű minősítést, 2014-ben ez a szám már csak 36 ezer volt, és azóta is folyamatosan csökken. Ennek hatására az egészségkárosodás alapján ellátásban részesülők teljes létszáma is jelentősen csökkent: 2010-ben még több mint 555. ezer fő részesült ilyen ellátásban, addig 2015 végére ez a szám 404 ezer főre csökkent.

Megyék szerint továbbra is igen jelentős az eltérés a lakosság létszámához viszonyított arányt illetően: míg Budapesten mindössze az felnőtt lakosság 2,5 százaléka részesül valamilyen rokkantsági ellátásban, addig Tolna, Szabolcs-Szatmár-Bereg és Békés megyékben ez az arány a 8 százalékot is meghaladja.

A megváltozott munkaképességűek jelenleg 25-30 százalék között található foglalkoztatási rátája jelenleg még jelentősen elmarad az Európai Unió 50 százalék körüli értékétől. (2011: 47 százalék) A legnagyobb arányt Svédországban (66 százalék), Luxemburgban és Finnországban (63-63 százalék) érte el e csoport foglalkoztatási aránya.

A munkaerőhiány újabb ösztönzést jelent a munkáltatók számára is

A munkáltatók számára a legnagyobb anyagi ösztönzést kétségtelenül a rehabilitációs hozzájárulás jelenti. Amennyiben egy 25 főnél nagyobb létszámmal működő társaság a teljes munkaerő-állományának legalább 5 százalékát megváltozott munkaképességű munkatársakkal tölti fel, nem kell befizetnie a hiányzó létszám után munkavállalónként fizetendő 964 500 forintos éves rehabilitációs hozzájárulást. Míg 2007-ben még közel 90 ezer fő után fizették meg a hozzájárulást, addig tavaly ez a szám már csupán 69 ezer volt.

forrás: tozsdeforum.hu

Farmerdzsekit és térdnadrágot kapta a MÁV-osok.

Új formaruhát kap a MÁV több ezer dolgozója, a mozdonyvezetők például farmerdzsekit és rövidnadrágot is - közölte a MÁV-Start, amely 210 milliót költött az új ruházatra.

Megkezdődött a farmerdzsekik, farmernadrágok és térdnadrágok kiosztása a MÁV-Start mozdonyvezetői számára – közölte a vasúttársaság. Azt írták, a kollekciónak része a vasúttársaság arculati változtatásainak, aminek részeként a vasutasok ruházata is megújul. A farmerruhák anyaga 98 százalékban pamut és 2 százalékban elasztán, így a MÁV szerint rendkívül kényelmes viseletet jelentenek, sőt, sportosan elegánsak is. A térdnadrágoknak a kánikulában látják hasznát a mozdonyvezetők – tették hozzá.

A férfiak zakót és nadrágot, szövetmellényt, rövid és hosszú ujjú inget, a nők nadrágot, szoknyát, rövid és hosszú ujjú blúzt kapnak a munkakörüktől függően. Folyamatosan érkeznek az új vászonruházat darabjai, azaz a női, illetve férfi dzsekik, nadrágok, mellények és sapkák is, amelyek mellett természetesen a vörös, illetve kék tányérsapkák is megmaradnak viseletként.

Esőköpenyt és télikabátokat is osztanak a dolgozóknak, az előbbit már most, az utóbbit majd szeptembertől. Szintén elkezdtek kiosztani a kendőket, nyakkendőket és pólókat is. Az új darabokat elsősorban az utazóközönséggel közvetlen kapcsolatba kerülő jegyvizsgálók, pénztárosok és mozdonyvezetők, motorvonat-vezetők viselik, de a beszerzés érinti például a forgalmi szolgálattevő, váltókezelő, térfőnök, ügyeletes tiszt munkakörben dolgozó munkavállalókat is – tette hozzá a MÁV, amely szerint a munkavállalók elégedettek az új öltözékekkel.

Ahogy [áprilisban beszámoltunk róla](#), a MÁV Szolgáltató Központ Kft. farmerruhákra kiírt 210 millió forint értékű nyílt közbeszerzését a nyíregyházi Pro-Team Rehabilitációs Közhasznú Nonprofit Kft. nyerte el, vagyis ők szállítják a vasutasoknak a továbbiakban a farmereket.

A cég megváltozott munkaképességű embereket foglalkoztat és [honlapja szerint](#) eddig a textiliparban csak rongyszőnyegekkel, ágyneműkkel és lakástextilekkel vettek részt, de referenciáik szerint korábban már szállítottak "seprűipari termékeket" a MÁV-nak.

A [közbeszerzés leírása szerint](#) az ajánlatkérők a formaruhák elkészítését 242 millió + áfáért vállalták, ebből 2600 férfi télikabát, 1200 férfi átmeneti kabát, 600 női télikabát és átmeneti kabát, 14 600 férfi esőköpeny és 3400 női esőköpeny jön ki, valamint 10 560 nyakkendő és 7000 kendő.

forrás: hvg.hu

Szívszorító - Összefogott a város a letépett karú férfiért

Padlóra került annak a fiatalembernek, Koscsó Richárdnak (26) a családja, akinek egy tésztakészítő gép szakította le a kezét néhány hete. Hogy megmentse a kétgyerekes családapát, a helyiek valóságos mozgalmat indítottak: így lett végül a családnak új lakása és lehet a fiatalembernek új munkája is.

Richárd több mint három évig dolgozott a helyi tésztaüzemben. Azt állította, a tragédia megtörténte előtt már körülbelül fél éve rendetlenkedett a szerkezet, amivel a munkáját végezte.

– Reggel kilenc lehetett, egy péktanulót vettem magam mellé. Csináltuk a dolgunkat, amikor észrevettem, hogy üres a gép, de van a tetején egy kis tészta. Belöktem egy kaparóval a gépbe, majd ki akartam kapcsolni a szerkezetet. A gép felett nyúltam a gombhoz, de berántotta az ujjamat, majd a kezemet – mondta a fiatalember, aki a baleset után a munkáját is elvesztette.

[Richárdnak a baleset után egy hónappal lejárt a szerződése](#), amit már nem hosszabbítottak meg. A tésztaüzem vezetése nem ismerte el az üzemi balesetet, így a fiatalember nem kaphatott táppénzt sem. A döntés ellen fellebbeztek, de addig párja fizetéséből kell négyüknek megélniük.

– Ráadásul a főbérlet eladta a lakást, amiben éltünk. Hogy ne kerüljünk az utcára a gyerekekkel, több ezren akartak segíteni nekünk. Mozgalmat hoztak létre, így hamar lett albérletünk. Az önkormányzat is felajánlott egy lakást, de az csak 35 négyzetméter volt, ami

nagyon kicsi négyünknek. Annyira megható volt, amit értünk tettek – akadt el a szava Richárd kedvesének, Tímeának.

A megváltozott munkaképességű férfinak közben egy portásállást is felajánlottak. A fiatalember elmondta, hogy ennek nagyon örült, mert a tézstaüzembe egyébként sem akart visszamenni, hiszen akkor egyszer, amikor a baleset után visszalátogatott, pánikroham tört rá, és azonnal el kellett hagynia a gyárat.

A rendőrség foglalkozás kö-rében elkövetett gondatlan veszélyeztetés miatt nyomoz az ügyben.

Perre viszik

– Mivel a munkáltató nem ismerte el a felelősségét, ezért perre visszük az ügyet – mondta Lichy József ügyvéd. Richárd azt állítja, hogy a gép nem állt le, amikor a biztonsági rácsot felemelte. Többször szólt a karbantartóknak, akiknek mindig sürgősebb dolguk volt, más gépeket javítottak.

forrás: blikk.hu

"Sokszor nem találják el jól a kommunikációt"

Régóta létező hiányt pótol a felnőtt fogyatékos embereket ellátó ambulancia, amely a közeljövőben kezdi meg működését a Budai Irgalmasrendi Kórházban, közli ahirado.hu.

A fogyatékkal élő betegeknél nagyon fontos, hogy bizonyos egészségügyi beavatkozások speciális ambulanciákon, altatásban történjenek, segítő kommunikációval. A Bethesda Gyermekkórházban kiemelten foglalkoznak a Down-szindrómás, autista, hiperaktív,

figyelemhiányos gyerekek ellátásával, az agyi károsodott betegek speciális műtét utáni rehabilitációjával, és elérhetőek az altatásos fogászati kezelések is.

Gyakran az egészségügyi személyzet plusz nehézséget lát, amikor értelmi sérült kerül be a kórházba. Nagyon sokszor nem találják el jól a kommunikációt. A szakemberek hangsúlyozták, tévhit, hogy az értelmi sérült emberek semmit nem tudnak. Az értelmileg akadályozott és az egészséges emberek között sokkal kisebb a különbség, mint gondolnánk. Dr. Fogarasi András, a Bethesda Gyermekkórház igazgatóhelyettese a Kossuth Rádió Napközben című műsorában elmondta: a fogyatékos gyerekek egészségügyi ellátáshoz speciális ismeretekre is szükség van. A tapasztalatok szerint náluk nehezebb felismerni az akut betegségek tüneteit is. Mivel jobban tartanak minden idegen szituációtól, így az orvostól, vagy a kórháztól is, emiatt nehezebb a kommunikáció is. Épp ezért nem lehet ugyanazokat a megszokott kommunikációs csatornákat alkalmazni, amelyeket egy egészséges gyermeknél.

Az igazgatóhelyettes hangsúlyozta: az orvosoknak nagyon empatikusnak kell lenniük, de pontosan tudniuk kell, mi kompetenciájuk és hol vannak a határaik, [közli.ahirado.hu](http://kozli.ahirado.hu).

forrás: medicalonline.hu

Észtország legalizálja az Ubert II.

Pár hónappal ezelőtt írtam arról, hogy [Észtország legalizálja az Ubert](#). Az azóta eltelt majdnem pontosan fél évben sokminden történt. Magyarországról a cég kivonult, Észtországban pedig a parlament elé került az a törvényjavaslat, ami “megegyezésen alapuló utasszállítás” néven a taxizástól és a tömegközlekedéstől eltérő módon szabályozva lehetővé teszi magánszemélyek részvételét is a személyszállítási piacon.

A minap együtt ebédeltem az Uber észtországi képviselőjének vezetőjével. A nagyon érdekes beszélgetésünk kapcsán született ez a második bejegyzés.

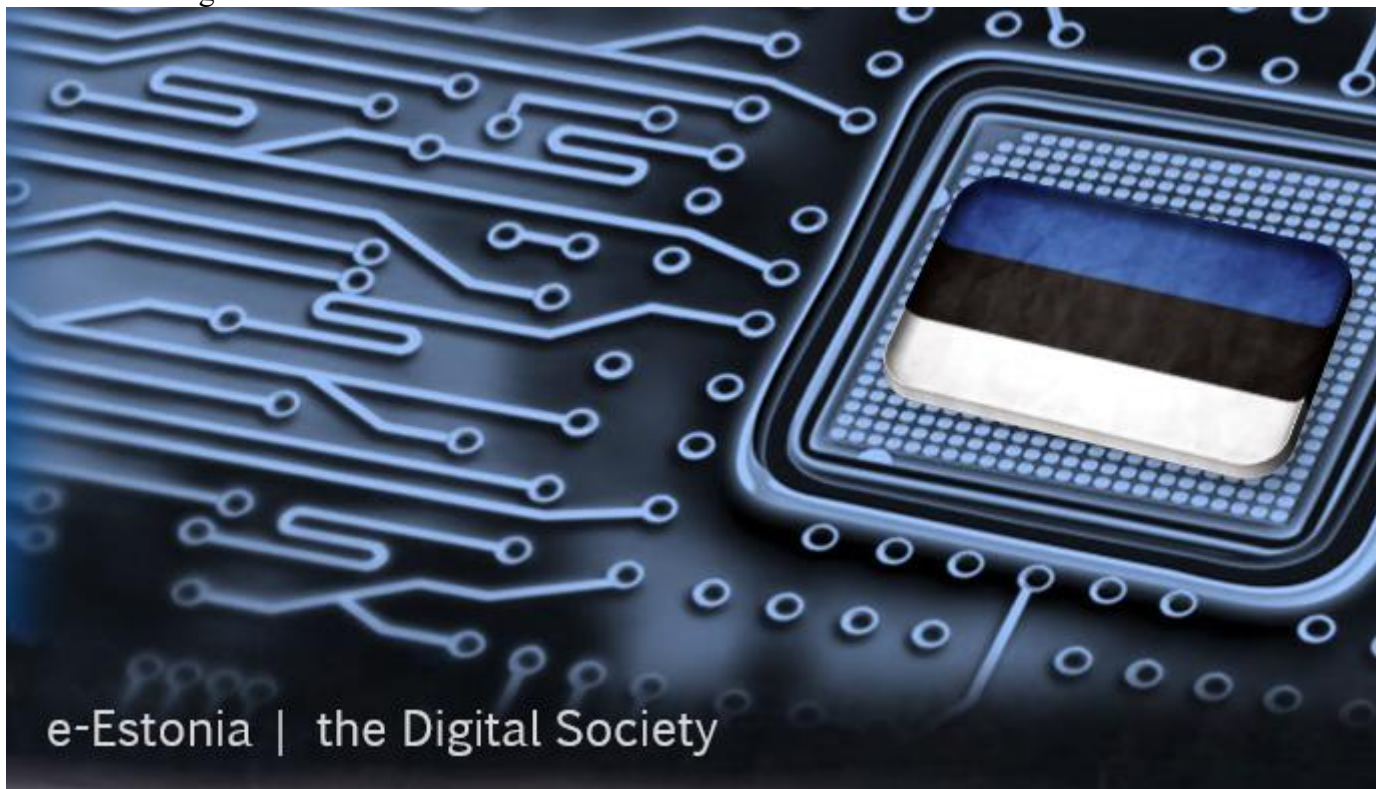
A szemem előtt, párhuzamosan zajlott a két ország Uberrel kapcsolatos kommunikációja és a végkifejletet látva nem nehéz azt kijelenteni, hogy homlokegyenest ellentétes irányba zajlottak az események Magyarországon és Észtországban.

Pár gondolat erejéig az észti fejlemények:

Az új típusú személyszállítást legalizáló jogszabály az elfogadás küszöbén áll, a parlament előtt van. Nagyon úgy tűnik át is fog menni. Észtországban is volt taxis demonstráció, de azonnal követte egy ellendemonstráció, amiből ráadásul kinőtt egy új szakmai szervezet. Az Észtországban tevékenykedő sharing economy alapú kezdeményezések tömörültek unióba, tehát nem a tiltakozók, hanem a támogatók formalizálódtak. A nyári szabadságok lelassították a folyamatot, de továbbra is szó van arról, hogy az észti adóhatóság bevonásával megoldják az adózás kérdését is, sőt ennél jóval többről van szó, felmerült, hogy a hasonló peer-to-peer kezdeményezések mögött lévő gazdasági aktivitásra egy teljesen új típusú mikrovállalkozási formát és az ahhoz kapcsolódó adózási rendszert vezessenek be. Ez még messze van a megvalósítástól, de egyértelműen ott van az asztalon.

Nagyon érdekes volt az észti Uber vezetőjének ezzel kapcsolatos állásfoglalása. Számukra az olyan megoldások elfogadhatóak, amelyek továbbra is az okostelefonokba szorítható keretek között tartják a lehető legtöbb, az Uberhez köthető tevékenységet. Maguk is elismerik, hogy online módon közvetítenek (ezt csinálja az applikáció) egy alapvetően offline megvalósuló szolgáltatást (a személyszállítás azért mégiscsak a valóságban jön létre). És az offline világnak jóval rugalmatlanabb szabályai vannak. De a cél az, hogy a lehető legtöbb tennivaló digitalizálva sőt automatizálva legyen, egyszerre tartva lent a hozzáférés, a belépés küszöbét és a fenntartás költségeit (időben és pénzben). Az igazi újítás ebben van.

Nem az adófizetéssel, vagy az Uber sofőrök jogi státuszával van önmagában gond. Hanem azzal, hogyha ezeket csak hetekig tartó ügyintézésel, sorbanállással, könyvelővel, közjegyzővel, engedéllyel, banki nyilatkozattal, aláírási címpéldánnyal és tollal körmölt Áfás számlával lehet elintézni. És ez az a világ, amitől az Uber (és hasonló alkalmazások) szabadulni szeretnének. Az egyik megoldás, hogy az élet egyre több területén igyekeznek felhasználó barát, mobiltelefonról is intézhető alkalmazással kiváltani a papír alapú offline megoldásokat és a közigazgatás hagyományos megoldásait. Ilyen kezdeményezés Észtországban, amikor a szintén nagy visszhangot keltett [e-residency](#) bevezetését követően lépésről lépésre tették könnyebbé és elérhetőbbé a virtuális letelepedéssel elérhető cégalapítás feltételeit. Az egyik probléma a közjegyzői hitelesítéssel, a másik a bankszámlanyitással adódott. Mindkettő személyes jelenlételet igényelt. Mostanra mindkettőt sikerült egy-egy online is elérhető szolgáltatással kiváltani.

Az Uber esetében hasonló problémát jelentett a sofőrök biztonsági szempontú szűrése. Az észt rendszer az elektronikus azonosító kártyával a magánszemélyek online azonosítását egész jól megoldja, de az Uber ezen felül erkölcsi bizonyítványt is kér. Nem voltak megelégedve azokkal a bevett közigazgatási utakkal, ahogy egy igazolásra szert lehetett tenni, ám az új applikációk hetente növekvő dzsungelében találtak egy olyan start-upot amelyik pont arra szakosodott hogy a rendőrségi nyilvántartások alapján gyorsan és olcsón ellenőrizhetővé teszi a jelentkezőket.

A mi találkozáink apropója az volt, hogy az Uberhez hasonlóan kollégáinkkal egy a sharing economy modellen alapuló [platformot](#) fejlesztünk, amely fogyatékosággal élő embereknek nyújt segítséget azáltal, hogy összeköti őket a környékükön élő, a hétköznapiakban segíteni szándékozó lakosokkal. Ezen a területen a biztonság, a megbízhatóság kérdése ha lehet még fontosabb, és a ma már magyar nyelven is elérhető kezdeményezés egyértelműen ahhoz a világhoz kapcsolódik, ahol intézményesült megoldások helyett (inkább mellett) a hétköznapi emberek közötti kötelékek szorosabbá válásával igyekszünk problémákat megoldani.

Kiderült az Uber ezen a területen is megvetette a lábát. Észak-Európában jellemzőek a nagyon kis létszámú, elhagyatott települések. Észtországban a falu szóról maximum 5-7 házból álló épületcsokor jut az emberek eszébe jellemzően az erdő közepén. Finnország, Svédország vagy Norvégia északi része hasonló kistelepülésekből áll, ide professzionális szolgáltatásokat eljuttatni komoly kihívást jelent. Az Uber ezeken a helyeken már a tömegközlekedés kiváltására is felajánlotta segítségét, vannak olyan országok, ahol állami, önkormányzati együttműködés keretében az applikáció segítségével a helyi lakosok erőforrásainak bevonásával próbálják megszervezni a közösségi közlekedést, mert jóval költséghatékonyabb és rugalmasabb módon lehet megoldani, mint 5 házas falvaktól elvárni buszjáratok működtetését. Hasonló módon gondolkoznak az Uber Access kezdeményezésről, ahol fogyatékossgal élő emberek speciális igényeire szerveznek on-demand típusú megoldásokat, mely szintén azt a problémát hivatott megoldani, hogy egyszerűen nincs központi erőforrás arra, hogy mindehova személyszállító szolgáltatást telepítsen az állam. Ugyanakkor a lakosságnak lehetnek olyan erőforrásai, melyeket bevonva a fogyatékossgal élő emberek szállítása is megoldható.

Egy általam ismert észt példa annak a kerekés székes fiatalembernek az esete, aki családi beruházás révén rendelkezik ugyan saját kisbusszal, amit átalakítottak az ő igényeinek, de ő ezt a kisbuszt nem tudja vezetni. Minden alkalommal tehát – történetesen a mi észt-magyar fejlesztésű [Helpific](#) platformunkon keresztül – egy sofőrt kell találnia, aki elvezeti a kisbuszt és elviszi őt a célállomásra. A hagyományos észt jóléti ellátórendszerben a fiatalember függetlenül meglévő saját erőforrásaitól az önkormányzattól tudott igényelni havi limitált számú szállítást. Ehhez az önkormányzat nem kis pénzen saját flottát tart fenn, vagy kisserződik ilyennel rendelkező civil szervezetekkel, és állandó alkalmazottként fizeti a szolgáltatás szereplőit. Magyarországon az ún. támogató szolgáltatások nyújtanak hasonló módon segítséget.

Ehhez képest a mostani rendszerben a Helpific platformon keresztül öt-hat olyan vállalkozó kedvű helyi lakost is talált a fiatalember, akik valamelyike nagy valószínűséggel ráér, ha valahova menni akar és némi juttatás fejében elvezeti a kisbuszát a kért helyre és vissza is hozza. A kezdeményezés 2015 októbere óta elérhető és egyelőre minden várakozásunkat felülmúlja. Az előzetes felméréseink szerint az emberek hajlandóak segítséget nyújtani, de némi juttatást elvárnak ezért. A valóságban azonban az eltelt 10 hónap tapasztalatai azt mutatják, hogy a segítségnyújtók többsége visszautasítja a fizettséget (ez számunkra több okból sem a legjobb hír), és egy kézzelfogható támogató közösség alakul ki egy-egy fogyatékos ember körül, jelentősen megnövelve azok szociális tőkéjét és erősítve az érintettek közösségi integráltságát. A nagyszámú önkéntes odafordulás csökkenti a költségeket, de ennél én fontosabbnak tartom azt a fejleményt, hogy amikor a közösség tagjai fordulnak egymás felé (akár fizetett szolgáltatás keretében, akár önkéntesen) akkor kezelhetőbbé válik a hagyományos jóléti szolgáltatások egy ismert hátulütője. Történetesen az a jelenség, amikor ugyan van akár magas színvonalú ellátás, segítségnyújtás, de ezt egy intézményesült, személytelen keretben az állam és az önkormányzatok nyújtják, mintegy mesterségesen leválasztva az érintetteket (pl. idősek, fogyatékossgal élő emberek) a természetes közegüktől. Ott vannak, a szomszédaink, de semmi közünk nincs egymáshoz. Ez az intézményesült “jólét” azonban csalóka integráció.

A tárgyalások mind az Uber, mind pedig a Helpific esetében arról szólnak, hogy az állam miképpen tudja hasznosítani ezeket az innovatív kezdeményezéseket, nem pusztán teret engedve egy új üzleti (és elosztási) modellnek, hanem bátran hozzájárulva az olyan hagyományos rendszerhez is, mint a közigazgatás vagy a jóléti ellátás.

Nagyjából így jellemezhetőek a hétköznapi fejlesztéseknek. Az Uber kb. egy éve van jelen az országban (én bevallom inkább az észt fejlesztésű Taxify-t használom), a Helpific 10 hónapja működik. Messze vagyunk még attól, hogy bejáratott rendszerekről beszéljünk, bátor

és bátorított próbálkozások zajlanak, ami legalább annyi kihívást jelent, mint ahány problémát megold.

forrás: anyit.atlatszo.hu

Kétarcú a foglalkoztatás jövőképe

Miközben az állam annyira meg akarja oldani a beteg, fogyatékos, vagy szociálisan és mentálisan hátrányban lévő emberek foglalkoztatását, hogy külön speciális közmunkaprogramot indított nekik július 1-től, addig a kifejezetten erre a célra alakult szociális farmoktól épp most készül megvonni a támogatásnak még az esélyét is – [írja a Népszava](#).

A kormány olyan szinten képtelen a közmunkán kívüli munkaerőpiaci megoldásokban gondolkodni, hogy lassan megfojtja az aktív foglalkoztatásba visszasegítő programokat működtető civil szakmai szervezeteket. A szociális farmok tavasszal országos szövetségbe tömörült hálózatát például sokáig azzal áltatták, hogy a „Szociális gazdálkodás együttműködései” címen induló uniós pályázat keretében hozzájuthatnak 1,3 milliárd forinthez, de egyre biztosabbnak látszik, hogy a pályázatot ki sem írják, pontosabban beépítik más vidékfejlesztési programokba.

Hivatalos értesítést ugyan még nem kaptak erről, de a Magyar Szociális Farm Szövetség elnöke nem biztos benne, hogy valamilyen formában egyáltalán megjelenik a támogatott tevékenységek között a hátrányos helyzetű emberek aktív munkaerőpiacra való integrálását segítő bármilyen kezdeményezés támogatása. Jakubinyi László majdnem másfél évtizede vezeti a miskolci Szimbiózis Alapítványt, amely most 162 sérült embernek segít, hogy segély helyett a saját munkájából tudjon megélni. A szakember már csak azért is érthetetlennek tartja a visszalépést, mert az Európai Unió határozott elvárása, hogy az úgynevezett szolidáris gazdálkodás együttműködéseit, a Green Care-nek nevezett szociális farm típusú mozgalmakat minden tagország támogassa.

A Szövetség épp azért jöhetett létre áprilisban, mert akkor a szaktárcák mellett a Miniszterelnökség is nyitottnak mutatkozott a közös jövőtervezésre, megalakult a Fogyatékosügyei Tárcaközi Bizottság Szociális Farm Munkacsoportja, amelynek munkájába 5 minisztérium is bekapcsolódott. A civilek országjárásba kezdtek, hogy megosszák eddigi tapasztalataikat a több mint kétszáz érdeklődővel, aki szociális farm létrehozását fontolgatja. Hátrányos helyzetű térségekben már sikeresek azok a megoldások, amikor egy családi gazdaság, egyéni vállalkozó, kisgazdaság vagy őstermelő összefog a hátrányos helyzetű embereket segítő szervezetekkel: idősotthonokkal, börtönökkel, hajléktalan szállókkal, fogyatékosok otthonaival és az emberléptékű mezőgazdasági munkahelyeken közösen kezdik munkára tanítani a bajban lévőket. Az ilyen munkaszocializációs együttműködésre az Unió 25 ezer és 80 ezer euró közötti támogatást adna három évre, ha olyanokat sikerül visszavezetni a normál foglalkoztatásba, akiket ma a hagyományos közmunkába sem lehet bevonni. A cél mindenhol az, hogy a sérült vagy egyéb ok miatt kilátástalan helyzetben lévő induljon el a passzív ellátásból az aktív felé.

Nemcsak a most teljesen bizonytalanná vált uniós támogatás miatt állnak értetlenül a kormányzati lépések előtt azok a civil szervezetek, amelyek vállalták ezt a munkát az utóbbi években. A speciális munkaerőpiaci szolgáltatásokat nyújtó szervezetek ugyanis eddig is az európai pályázatok révén jutottak támogatáshoz, teljes állami felügyelet mellett. A Zala megyei Munkaügyi Központ volt a gesztora a pályázatoknak, amelyek ezeket segítettek

vissza a munka világába. Április 1-től azonban ezeket a programokat is államosították, a korábban erre szánt pénzeket beépítették a kormányhivatalok működési költségeibe, vagyis az érintett 33 civil szervezet tapasztalatait, eredményeit egyszerűen kisajátította az állam. A hivatalokban ugyanakkor csak egy papírt nyomnak a szerencsétlen sorsú emberek kezébe, majd szélnek eresztik, hogy keressenek maguknak munkát.

A szakember az átfogó jövőképet, a folyamatos finanszírozással számoló koncepciót hiányolja a kormány hozzáállásában. Szerinte a jogszabályokon is változtatni kell, hiszen ma sokan azért nem kezdenek a segítő foglalkoztatásba, mert a hátrányos helyzetűek szervezetei nem végezhetnek mezőgazdasági tevékenységet. Magyarországon hiányzik az Európa-szerte elterjedt szabályozás a szolidáris gazdálkodásról, amelynek alapján a szociális farmok is végezhetnek mezőgazdasági tevékenységet, ha tagjaik fele hátrányos helyzetű.

Most próbálják változásra bírni a döntéshozókat, amihez a nemzetközi gyakorlatban használt „társadalmi befektetés mutatót” idézik. Angol példák bizonyítják, hogy minden ilyen farmnak adott állami font majdnem a négyszeresét termeli meg azzal, hogy tagjaik adó-és járulékfizetők lesznek, többet fogyasztanak, segélyeiket pedig másra tudja fordítani a közösség. A mozgalom sikerét mutatja, hogy Ausztriában 659, Angliában 1100, míg Norvégiában 1300 ilyen farm működik. Jakubinyi László arra is felhívta a figyelmet, hogy a lehetőség kibővítésének komoly megtartó ereje lehetne a magyar kistelepüléseken is, új jövőképet, lehetőséget adna az ott élőknek. Ha a családok vállalnák néhány ember rehabilitálását és ehhez kapnának havonta 100 ezer forintos fix támogatást, mindenki jól járna, ráadásul a szociális intézményekben is csökkenne a zsúfoltság.

A Népszava kérdésére a szakértő a szociális farmok és a szociális szövetkezetek közti különbséget úgy fogalmazta meg, hogy míg utóbbiak jogi gazdálkodási formában, például bt.-ben vagy kft.-ben dolgoznak, addig a szociális farm fogalma magát a munka világába visszavezető, segítő tevékenységet takarja, amit alapítványok, egyesületek, de akár egyéni vállalkozók is vállalhatnak. Jogszabály-változtatási javaslataikkal a Szövetség reményei szerint akkor is foglalkozik majd ősszel a kormány, ha az uniós támogatásoktól most megfosztja őket.

forrás: szakszervezetek.hu

Esélyegyenlőség a divatban – hiánycikk, de pótolható

Az, hogy valaki testi fogyatékossgal él vagy súlyos betegséggel küzd, még nem jelenti azt, hogy ne szeretne divatosan öltözködni. Sok esetben azonban a tömeggyártásra szakosodott divatipar nem képes megfelelő módon kielégíteni ezeket az igényeket. Vagy nem is akarja.

Az Amerikai Közegészségügyi Hivatal 2015-ös jelentése szerint minden ötödik felnőtt amerikai állampolgár valamilyen szintű [fogyatékossgal él](#). Nálunk ennél jobb a helyzet, de így is magas a szám: a 2011-es népszámlálási adatok alapján 490 578 honfitársunk él valamilyen jellegű fogyatékossgal, ami az összlakosság 4,9%-a.

Mégis, az a mód, ahogyan a divatszakma eddig közeledett a téma felé, meglehetősen felszínes volt. Nem új tendencia a divatiparban, hogy a vékony egyenlánykák helyett változatos alkatú vagy korú modelleket kérnek fel divatbemutatókra vagy kampányfotózásra. Ebbe a körbe pár

éve már a [fogyatékkal élők](#) is beletartoznak: 2014-ben Danielle Sheypuk személyében tűnt fel először [kerekeszékes modell](#) a New York-i divathét kifutóján, s ezt azóta több más figyelemfelkeltő megmozdulás is követte.

Danielle Sheypuk a New York-i divathéten

Ilyen volt a [The Raw Beauty Project](#), amiben különböző fogyatékossgal élő nőket fotóztak le igazán gyönyörű beállításokban, de az izomsorvadással küzdő Jillian Mercado modell karrierje is ide sorolható, akit legutóbb például Beyoncé kért fel új kollekciójának fotózásához.

Jillian Mercado

Pár divatfotó nem oldja meg

Mindennek az erejét és fontosságát nem szabad lebecsülni, hiszen bármelyik [mozgásában korlátozott divatmodell](#) példaképe lehet sorstársainak. Pár divatfotó azonban nem oldja meg a problémáikat. Igaz, a divatmárkák már sokszor, sokféleképpen kiálltak a különböző betegségekkel küzdő vagy [fogyatékossgal élő csoportok](#) mellett, mégis ritka kivételnek számít, ha a kollekciók tervezésénél is gondolnak a keblükre ölelt emberekre.

Egy átlagos nadrág vagy póló önálló felvétele az egészséges felnőtt számára a napi rutin része. Mindez azonban valamilyen mozgásszervi betegség esetén már komoly nehézségekbe ütközhet a szabványfazonok, a varrási módszerek, vagy épp az anyaghasználat miatt. És bár globális szinten évi 40 milliárd dollárra taksálják a fogyatékossgal élők ruházati cikkek iránti keresletét, egyetlen nagy divatmárka sem rendelkezik számukra állandó kollekcióval.

Sikertörténetek

Sikertörténetek azért vannak, de jellemzően inkább a start upok világában. Egy amerikai édesanya, Lauren Terry [autista fia öltözködési problémáit](#) akarta megoldani, végül teljes ruhakollekciót tervezett az autista gyerekek és felnőttek speciális öltözködési igényeinek megfelelően.

Ruhakollekció autistáknak

A MagnaReady divatcég, amit egy amerikai háziasszony, Maura Horton alapított, olyan ingek készítésére szakosodott, amelyeknél a gombokat apró mágnesek helyettesítik. Férje ugyanis a Parkinson-kór súlyosbodásával egyre nehezebben tudta begombolni az ingét, ez pedig érthető módon rombolta emberi méltóságába, önállóságába vetett hitét.

Maura Horton

Az ötletet az asszonynak nem más adta, mint a kinyitható mobiltokokba rejtett kicsi mágneslapocskák. Mára már több modellt gyártanak, férfiak és nők számára egyaránt – amelyek egyike sem marad el a „hagyományos” típusoktól sem minőségben, sem a divatosság terén.

Ehhez hasonló, megoldásközpontú divattervezési sikertörténet a New York-i Parsons Design Iskola egyik hallgatójának díjnyertes vizsgamunkája is. Lucy Jones a múlt évben egy ruhakollekciót dolgozott ki a [kerekeszékhez kötött](#) emberek számára, odafigyelve rá, hogy azok szabása az ülő testhelyzethez alkalmazkodjon.

Lucy Jones kollekciója

Hosszabb nadrághosszal, speciális kialakítással a térdhajlatnál, magasabb derékrésszel készültek a vizsgamunkának szánt nadrágok. Az ingek szabásmintáját is aprólékos gonddal tervezte meg, ügyelve rá például, hogy a vállrész szabása ne csússzon le csúnyán a felkarra, aminek viszont jusson megfelelő bőség, hiszen a kerekesszékekkel közlekedők válla, felkarja jóval erősebb, izmosabb a szék hajtása miatti folyamatos erő kifejtéstől.

Speciális igények

Speciális igényeik azonban nemcsak a mozgásukban korlátozott embereknek vannak az öltözködés terén. A rákos betegséggel küzdők számára például egy jól kialakított, szépen elkészített kendő is önbizalmat adhat, ilyeneket készít például egy [hazai tervező, Brjeska Dóra is](#).

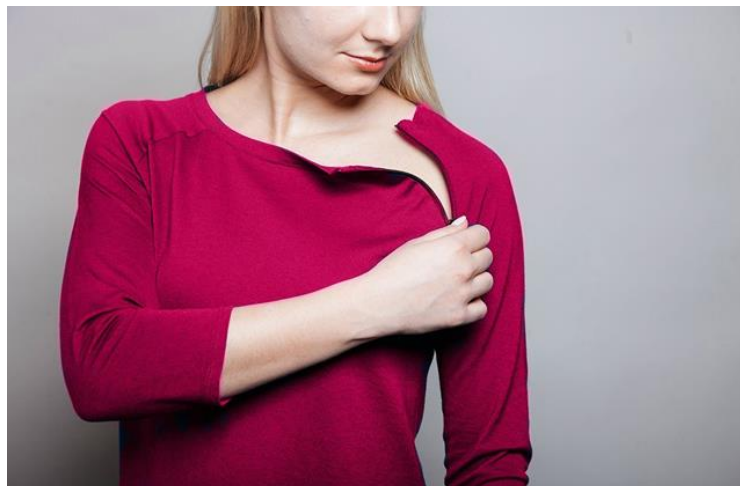
Brjeska Dóra

Sokan vannak közöttük ugyanakkor, akiknek a kemoterápiás kezelés során hosszabb-rövidebb időre tartós centrális vagy perifériásan bevezetett centrális katétert (PICC) kell beültetni. Egy ilyen katéter sterilitásának megőrzése, az általa otthon is megoldható kezelések elvégzése önmagában nagy kihívást jelentenek mind testileg, mind lelkileg. Amikor pedig az embernek amúgy is 180 fokos fordulatot vesz az élete, miért legyen még az is nagy elvárás, hogy öltözéke kényelmes, ne adj' isten divatos legyen? Olyan, amiben magabiztosnak, szépnek, teljes értékű nőnek vagy férfinak érezheti magát?

PICC-takaró

Ezekre a kérdésekre az MIT-nél (Massachusettsi Műszaki Egyetem) is keresik a választ. Az egyetem harmadik éve hirdeti meg Open Style Lab programját, aminek célja, hogy a dizájn, a mérnöki tudományok és a foglalkozásterápia területéről érkező hallgatókból álló csoportok egy-egy fogyatékkal összefüggő, öltözködéssel kapcsolatos problémára dolgozzanak ki megoldásokat. A PICC eltakarására, kezelésére alkalmas, divatos felsők tervezése már 2014-ben esettanulmányként szerepelt. A megfelelő helyeken cipzárral, zsebekkel ellátott pólók és ingek, felkarra helyezhető takaró ruhapántok egyre több helyen, egyre változatosabb színekben érhetőek el. Szerencsésen távolodnak a „gyógyászati segédeszköz” jellegtől, de még mindig inkább igényesen elkészített basic termékek benyomását keltik. Galléros pólók, egyszínű felsők, színes-mintás karvédők, amelyek tökéletesen teszik a dolgukat.

De vajon mikor dob piacra valamelyik fast fashion márka olyan kapszulakollekciót, amelyik kivételesen nem attól lenne különleges, hogy valamelyik luxusmárkával együtt készül, hanem attól, hogy a betegséggel küzdők, fogyatékkal élők igényeit elégíti ki?

forrás: nlcafe.hu

ELVESZTETTE A LÁBÁT? GYALOGOLJON!

Több százan veszik igénybe illetéktelenül a mozgássérülteknek járó közlekedési kedvezményeket, míg a jogosultak jelentős része már nem élhet a lehetőséggel. A jogosítvány megszerzése is bonyodalmas, ha pedig valaki sikerrel jár is, könnyen lehet, hogy autót nem tud venni. Egyeztetés van, konkrét lépések még mindig nincsenek.

„Szinte egymásnak adják a kilincset a segítséget kérő sorstársak a Mozcássérültek Zala Megyei Egyesületének Széchenyi téri irodájában” – [írta nemrégiben](#) a Zaol.hu. A legtöbben füstbe ment közlekedési kedvezményeiket siratják.

A probléma finoman szólva sem új keletű, pláne nem korlátozódik Zalára, ám a szaktárcával folytatott egyeztetések egyelőre nem vezettek eredményre – [írja](#) a Magyar Nemzet. A Mozcáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetségétől (MEOSZ) megtudtuk: hozzájuk is sok panasz érkezik, hiszen az érintettek nem vagy csak nagyon nehezen tudnak parkolási igazolvány nélkül közlekedni és ügyeket intézni, ami életük gyakorlatilag minden területén hátrányt jelent.

Különösen visszássá teszi a helyzetet, hogy a szigorítás ellenére százak rendelkeznek illetéktelenül parkolási kártyával. A rendőrségtől kapott adatokból kiderül: 2012-ben összesen 205 efféle visszaéléssel kapcsolatos eljárást zártak le, 2013-ban 239-et, 2014-ben 415-öt, 2015-ben 424-et, idén januártól júniusig pedig 139-et. Vagyis, legalábbis ha a teljes éveket nézzük, a tendencia emelkedőnek mondható. Ez a cselekmény nem melleleg közokirat-hamisításnak minősül, s így egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A MEOSZ rámutatott: a 2012-ben bevezetett, a mozgássérültek közlekedési képességének felmérésére is használt vizsgálat erre valójában nem alkalmas, mert azt a munkaképesség-változás nyomán követésére dolgozták ki. A parkolási igazolványhoz 40 százalékos egészségkárosodás megállapítása szükséges, ezt azonban ebben a rendszerben csak igen kevesen érik el. Csak harminc százalékot „ér” például a csökkent járástávolság vagy az, ha valaki sétáláshoz segítséget igényel. De még az sem jogosult a kedvezményre, akinek combközéptől amputálták a lábát, vagy egyik végtagja közepesen bénult. Nem kapnak könnyítést a csípő-, térd- és bokaízületek merevségétől szenvedők sem. Így csupán az összes érintett mintegy 40 százaléka jogosult kártyára.

A MEOSZ korábban részletes előterjesztést küldött az Emberi Erőforrások Minisztériumának, melyben a közlekedőképesség-minősítés felülvizsgálatát, kétféle parkolási igazolvány bevezetését és a gépjárművásárlás-támogatási rendszer korrekcióját javasolták. Nyitrai Imre helyettes államtitkár akkor ezeket elutasította, egy későbbi találkozón azonban mégis [megállapodtak abban](#), hogy létrejön egy munkacsoport, amely felülvizsgálja a minősítési rendszert.

Létezik még egy súlyos visszásság a rendszerben. Bár az állam minden fogyatékos ember számára támogatást nyújt autóvásárláshoz (*ezt a közösségi közlekedés problémái különösen szükségessé teszik, a témáról [itt írtak bővebben](#)*), ezzel a kerekesszékesek, vagyis éppen a vélhetően legsúlyosabb egészségi állapotúak legnagyobb része nem tud élni. Csak négy

Suzuki típus – Swift, S-Cross, Vitara és Baleno – közül lehet ugyanis választani, ezekben pedig a székek egyszerűen nem férnek el. Az erre vonatkozó [kormányrendeletből](#) nem derül ki, hogy ez miért van így. Kerestük mi is a minisztériumot, de annyit a MEOSZ-szal levelezve már korábban leszögeztek, hogy a támogatott új autók köre egyelőre nem bővíthető. Mégpedig azért nem, mert az „felveti az azonos szabályozási koncepción belüli indokolatlan különbségtétel veszélyét az egyéb fogyatékossgal élő emberek hátrányára”. Vagyis ha a mozgássérülteket megkülönböztetetten segítenék, azzal diszkriminálnák a többi fogyatékossgal élőket. Ezzel a gondolkodásmóddal akár még lehetne is azonosulni, ha nem az lenne a helyzet, hogy így meg de facto kizárják az érintettek egy meghatározott körét a segítségnyújtásból. Pedig a könnyítés összege típustól függetlenül egységesen egymillió forint – nehezen belátható, hogy miért ne lehetne bármilyen kocsira igénybe venni ezt.

forrás: vs.hu

FELHÍVÁS MOZGÁSSÉRÜLT KUTATÓKNAK

A társadalmi kirekesztettségben élők aktív társadalmi részvételét támogatják. Az „Önállóan lakni, közösségben élni” című kutatás célja, hogy a résztvevők a saját tapasztalataikra is építve, érintett kutatóként részt vegyenek egy olyan skála kidolgozásában, ami megmutathatja, hogy mire van szüksége egy mozgássérült embernek ahhoz, hogy önállóan élhessen ma Magyarországon – olvasható a [civilek.hu](#) oldalán.

Kutatásuk megvalósításához olyan mozgáskorlátozott embereket keresnek, akik 10 hónapon keresztül közreműködnének a kutatás kidolgozásában és lebonyolításában. A kutatásban való részvételhez nem szükséges semmilyen előképzettség vagy technikai ismeret, csupán az írás- és olvasástudás. Az alapvető számítógépes ismeretek előnyt jelentenek. Elsősorban budapesti, és Budapest környékén élő jelentkezőket várnak, utazási költséget sajnos nem áll módjukban biztosítani. A programban résztvevő kutatók szerény havi ösztöndíjban részesülnek. A jelentkezéseket e-mailben várják név, telefonszám, email cím és egy rövid bemutatkozás megadásával a kozeletiskolaja@gmail.com címen legkésőbb 2016. augusztus 10-ig.

forrás: c36.hu

